

స్వతానందపరిపూర్ణబ్

నెల్లూరుజిల్లా కావలితాలూకా అనంతపురం గ్రామ
శ్రీమదఖండారీత అచల గురుసార్వభౌః
గుంపర్లపాటి వెంకటాచార్యులవారి శిష్యులు లేప
ప్రతిపాటి సూరయ్యగారి సుధర

శ్రీ త మ గా రి

రచియింపబడి

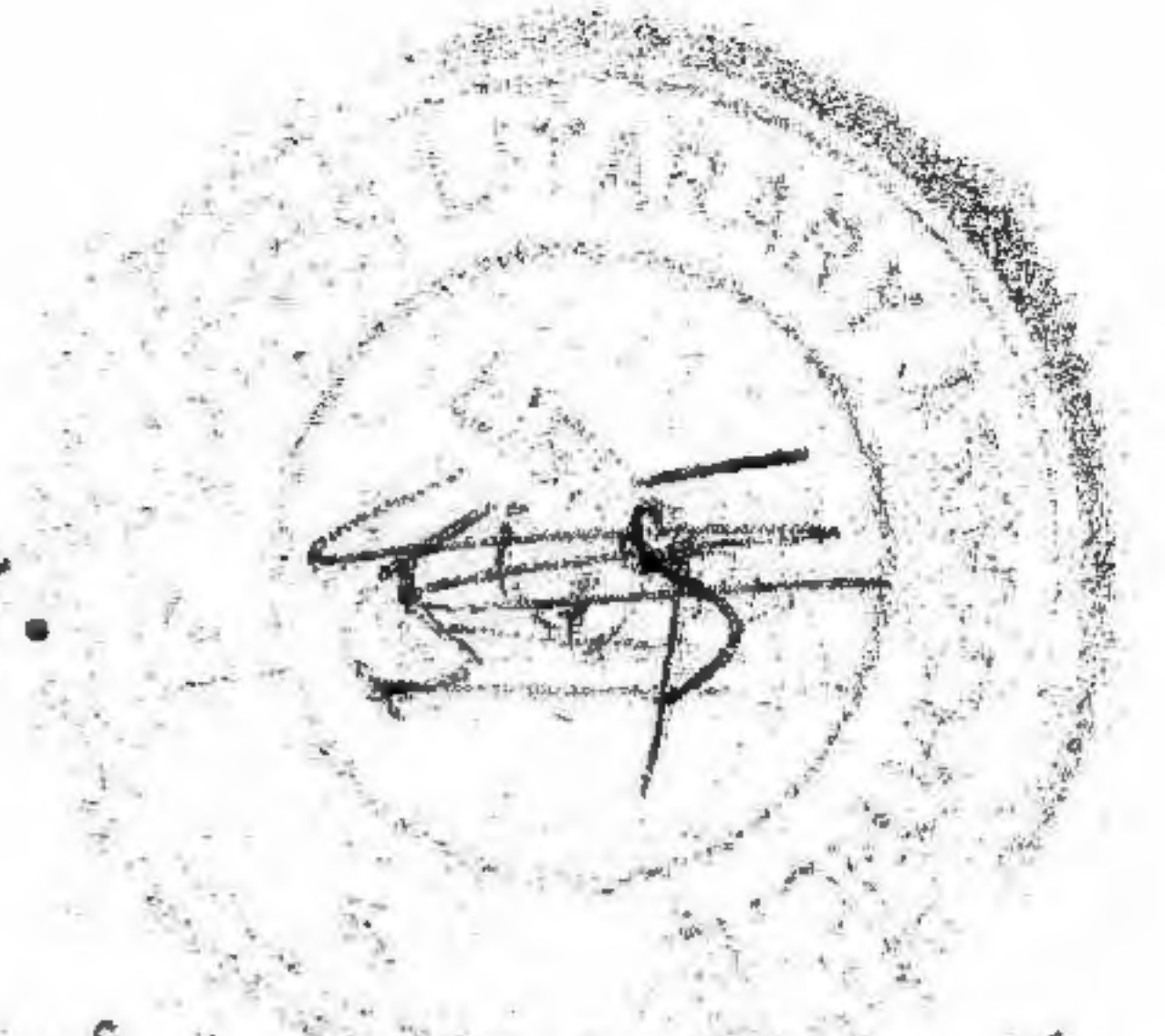
భాపల్లతాలూకా నిడుబ్రోలుగ్రా
అనుమాల శెట్టి రంగయ్య, ముమ్మ
ప్రకటింపబడి

రజత. మ.

Copyright.]

గురువీరిక.

శ్రీమదఖండ సచ్చిదానందాతీత అచలపరిపూర్ణ
శ్రీనిజగురు సార్వభౌములైన శ్రీ అనుములుకొండ చెరుకూరి
శివరామ ధీక్షితులువారున్న వారికి శిష్యులు నూతక్కి
సుబ్బయాచారిగారున్న వారికి శిష్యులు నూతక్కివీరభద్రయా
వార్యులుగారున్న వారికి శిష్యులు గుంపర్లపాటి వెంకటా
వార్యులుగారున్న వారికి శిష్యులు ప్రత్తిపాటి సూరయ్యగా
రున్న వానికి పత్ని పరమసాధ్వీలలామయగు సీతమ్మగారిచే
రచియింపబడి ఆమెకు ప్రియశిష్యులగు అనుమాలశెట్టి
రంగయ్యగారున్న ముమ్మలనేని బూదెమ్మగారున్న వీరల
ద్రవ్యసహాయముచే అచ్చునొత్తించి ప్రచురింపబడియె.

శ్రీ గురుభ్యో నమః.

అద్వైతానందపరిపూర్ణబోధిని

విఘ్నస్తవము.

క॥ అందముగా ధారంబున | పొందుగ దళములును నాల్గు
వశషసలుండున్ | ముందుగ విఘ్నేశ్వరునకు వందనములు
జేతు నంద మానందముగాన్॥

అంబస్తవము.

క॥ బ్రహ్మరాణివంచు | భేదమించుగలేక | సందియంబు
నొదలి | సర్వసంగ | త్యాగియైన నాదు | మాంధ్యబుద్ధుల
డంచి మంచితోవజూపుమమ్మ తల్లీ॥

గురుస్తవము.

క॥ పరమోద్ధారకుడని నే | నరయంగా నమ్మియున్నవాడ
ఋహిత్యా | వెరపేల నన్నుబ్రోవను | వెరువక రక్షించు
మయ్య | వెంకటచార్యా॥

క॥ నిరతము సద్గురుమహిమయు అనవరతము గొరుచుండు
అవనిలో యిపుడు స్థిరమైన బోధగఁగొని పరమిదియని
ప్రతిపాటి సీతమ్మయు బల్కె॥

క॥ సాంఖ్యతారక అమనస్కసాధనెరిగి ముఖ్యముగ పూర్ణ
పరిపూర్ణముద్రదెలసి అఘములన్నిటినిబాప సీతావునిలచి నిష్క
ముగ వెల్లడిస్తే నీపాత్రమంతా॥

సభాస్తవము

క॥ పెద్దలకు నేను భృత్యుడ ఒద్దికతో తప్పులున్న ఒప్పు
లుగాగఁ దిద్దుడి కరుణారసమున ముద్దుపలుకులనుచు దలచి
ముదమారంగఁ॥

క॥ బాలుండు ప్రాకనేరక నేలంబడి యేడ్చుచున్న నెరి
తలిదండ్రుల్ లాలించి చేరదీసినపోలిక యీకృతినె వృద్ధిపొం
దింపుడొగి॥

క॥ తప్పులుయనకను యివికడు ఒప్పులుగా జూచిమీరు
మెలగుదురంచుఁ జెప్పితినిది వినయంబున మెప్పులు వడయు
టకుగాదు మృదుమధురముగా॥ గావున

ఓ వివేకాత్ములారా! యీఅద్వైతానంద పరిపూర్ణ
బోధినియను ఆంధ్రపంచీకరణ అచలగ్రంథమును వ్రాయుబూని
నాడ గావున మీబుడుతలతోపాటు నకజేర్చుకొని యిందలి
జేరిన ప్రాయోపశబ్దంబులక సవరించి నన్ను గృతార్థత
చేయుదురని మెన్నోభంగుల బార్ధింపుచున్నాడ గటాక్షింపుడు

ఓం మద్ గురుభ్యోనమః

సాంఖ్య గ్రంథప్రారంభము

శ్లో॥ హేమాంకార వదనాదేవీ వాయుకార భుజద్వయం
సికారం దేహమధ్యంచ నమకార పదద్వయం
మ కారంబ్రహ్మరూపంచవకారం విష్ణురూపకం శికారం
సగాశివేరూపం యిత్యైతేర్యధి దేవతాః॥ అన్నట్లు

అనాది నిర్వికల్ప పరబ్రహ్మమునందు అవ్యక్తతమసి
యైన మూలప్రకృతి వ్యాపించి యున్నందున సంకల్పరూపము
గా నొకమహాతత్త్వము బుట్టినది. ఆమహాతత్త్వము యొక్క
అధిష్టాన సత్తావలన మహదహంకారము గలిగినది. ఆమహ
దహంకారమునందు త్రిగుణాత్మకమైన మాయగలిగినది. ఆ
మాయయుందు తన్నిజాంశమైన ఈశ్వరుడు ప్రతిఫలించి
మాయచే పరబ్రహ్మమయ్యెను.

ఆ మాయాపరబ్రహ్మమునందు అకార ఉకార మకా
రంబులనెడి మూడు మాతృకలు జన్మించినవి. అందు అకారం
బున బ్రహ్మపుట్టి సత్వగుణయుక్తుండై జగత్తుకు సృష్టి కారకు
డాయెను. ఉకారంబున విష్ణుపుట్టి రజోగుణయుక్తుండై లో
మునకు పోషణకర్తాయెను. మకారంబున యీశ్వరుండు బుట్టి
తమోగుణయుక్తుండై సకలలోకములకెల్ల లయ కారకు
డాయెను. తన్నాలయమునందే ప్రణమస్వరూపంబైన హేమా
కారమునందు శబ్ద తత్వామాత్రలవలన ఆకాశముగలిగెను. స్పర్శ

తన్మాత్రలవలన వాయువుగలిగెను. రూపతన్మాత్రలవలన అగ్ని
 గల్గెను. రసతన్మాత్రలవలన జలముగలిగెను. గంధతన్మాత్రలవల
 న భూమిగలిగెను. ఆయాభూమినందు ఓషధులుగలిగెను. ఓష
 ధులయందు అన్నము గలిగెను. అన్నమునందు శుక్లశోణితములు
 గలిగెను. ఆశుక్లశోణితద్వారా నర మృగ పక్షి స్థావరజంగమా
 దులుగలిగెను. ఆ యీ యెనుబడినాలుగులక్షల జంతుజాలసం
 బంధ పాంచభౌతిక యీ ఘటసముదాయము యిరువదియైదు
 తత్త్వంబులాయెను. అదియెట్లనగా శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధం
 బులు ౫ న్నూ—శోత్రతత్త్వక్కుచక్షు జిహ్వప్రమాణంబులు
 ౫ న్నూ—మనోవాక్కుపాణి పాదపాయవస్త్రలు ౫ న్నూ
 ప్రాణోపాన వ్యానోదాససమానములు ౫ న్నూ పృథ్వి ఆపః
 స్తేజోవాయు ఆకాశములనుగల్పుకొని నిరువదియైదు తత్త్వంబు
 లై భూతపంచక దశప్రాణ సముదాయంబైన కృత్యంబులక
 భోగరాగాదులు మరచితివేని యిరువదియారవ తత్త్వంబగు
 నీవు అయి త్రికూటస్థాన జ్యోతిర్మయాదర్శనుడవై బ్రహ్మో
 శ్చారణ ఘోషాజలార్ణవంబున స్నానంబుగావించి ప్రకృతి
 ద్వయా దోషరహితంబులు వర్జించి నేతాంజలిక ఏ కదీక్షా
 పరుండవై నిత్యసంకీర్తనంబును దేహాభిమానరహితుండైతివేని
 యిరువదియేడవతత్త్వము నీవైనీవే అనుమానరహితుండవై బ్ర
 హ్మపంచకంబువీడి ఉన్నచోటకగానక ఐక్యానుభవంబుజేంది సు
 మతి భోధించుమార్గంబున అనగా తన సంతోషమే స్వర్గము
 న్నట్లు యూహించబడిన బ్రహ్మవిద్యాదర్పణగ్రంథంబున నియు

మించిన భావాభావ భిన్నాభిన్నంబులలో మొదటి సాంఖ్యభావంబును సమానవ్యాసమై ముగిసెడు కుక్షింబరుడను పరమానందంబుజెందును. అట్లుచరించని మానవునిచరిత్రమెట్లంటే.

శీ॥ యేర్చి యెదర్చి గొప్పలగు యెర్చినిపూవుల బూరు గంబు దారాచిలుకర్థిజూచి మధురంబు ఫలంబసి యాశనొందగా కాచినకాయయుక్ పగిలి గాలివశంబున దూదిరేగగా జూచి నిరాశతోజనినచొప్పున నల్పుని నాశ్రయించినన్ అన్నట్లుగాదుగనుక,

కీతాన ఏకతాళము-దేవగాంధారి.

(1) కోరి వేడితిదెల్పూమయ్యా-నిన్నూ పూరాకేబోనివ్యానయ్యా ఉత్తామాటలచేతా-గుర్రేలనిలచూను-జంటాజేరవలేనూ యింతైనజేరూమూ-మొదటసత్యముకొరకువతింతు-తర్వాత దేహస్తితిని జూచుటకెట్లో యోచించు-అయిక్యంబునొంది-అంతరింగమునందు సాధించు-మదినికుంభించు-అంత్యమున మొదటసున్నిడుచు-చింతలన్ని చికాకుబరపుచు-వంచనయులేకుండ-సర్వమఖండమని-బార్ధింపుచుంటిని॥కోరి॥

(2) యేనూగా నెక్కించగలవా-నాకూ హేష్యాగతి జూపించాలేవా-చిత్తామిచ్చటనిలపు-తత్తారపడబోకు సత్యామున్నను నిత్యా విభవంబుజతుగూనూ-తివిధప్రాసాదంబుభుజియించు-తర్వాత త్రివిధాముద్రలను యోచించి గమనించు-పిమ్మటను బ్రణవానాదమును చెవులార గమనించు-మాట్కి

మాట్టి ముద్రయందున లక్ష్మమునుయుంచు-పరిశోధించు-
కాంతపై ప్రేమగన్గొను కన్నులెర్రగ సేయజూచుచు-ఏడుకొం
డలుఎక్కి నావల కీలుదెల్పు నుపాయమడిగి తె॥కోరి॥

సారేసారెకు బలుకావేమీ | నేనూ సాహశించినఫల
ముయేమీ | సారేకునూ సహస్తారమందునజేరి | తీరికగా
నాదంబూనువీనుచూను | చేరి పక్షులరెంటి చేబట్టి | తరువాత
పర్వము లాగమందున పూగముగగొట్టి పిమ్మటను ముద్రలో
రేచపూరక కుంభకముగొట్టి | మదిని నిలబెట్టి | నచటజూడగ
సూర్యచ్చదా | ఆధిపతి నక్షత్రమండల | గంగమొదలుగ
లింగములు మనయంగమందున సంగమానట॥కోరి॥

తన వస్త్రావును జూడావలెనూ-తాను తానానిగుటికంచావ
లెను-లీలాద్వైయున్న | కెంపునుజూచి జంకాకు సఃకోజమేలా
సద్గురు దశానంబాదె | మొదటి భృత్యతచేతవతికంచే | త
ర్వాత శక్తికిదగినమట్టుకు గృహముగల్పించె | పిమ్మటను బెద్ద
లయందు మిక్కుటమైనగురియుంచె | సరియసిపించె | ఘనుడు
గుంపర్లపాటి వెంకటచార్యవర్యులపాదమాన | సత్తిపాటి శీత
మ్మ హృత్పంకజంబున బ్రస్తుతించెను॥కోరి॥
ఎందుకనగా.

గీ॥కన్నులుమూసి నాదమిని- గాంచి త్రికోణ గృహంత
రంబులో - సన్నపుదిడ్డిదూరి- జలజంబుల నిచ్చెనలెక్కి- మిం
టిపై- వెన్నెలరాయుగాంచి- నిధివేళలయందున- నీవు తాను

యైయున్న - ఉపదేశమంచు - భువినెన్నదురయ్య విచారులీ
య్యడకా యట్లంటే.

మహాగాజశ్రీ - సహస్రారపుతాలూకా - కాయాపురీ -
మేర్పి నేలువారి - దివ్యసముఖమునకు - విన్నపములు -

ఫిర్యాది - సజ్జరొట్టెలపాలెం - దివాంధం వుళ్ళక్కయ్య -
ముద్దయులు - సప్తవ్యసనంబులు - ఆత్మరాఘవపురం - అయ్యా
యినెల - ఒకటి - ఆరుమూడుతారీఖున - ఫిర్యాదిఅయిన నేను -
బాతాశౌచములులేని పల్లెకు వెళ్ళి - మాతండ్రిగారచ్చటండగా -
మాట్లాడి - కామకోధలోభ - మోహ - మద - మాత్సర్యము
లసెడు - మా అన్నదమ్మలందరము కలసుకొని అచ్చటనుంచి
బయలుదేరి మాతండ్రిగారితో మాట్లాడుతూ - తిరూటస్థాన
ము - జేరియుంటిమి.

గి|| పుణ్య పాపఫలంబులు - పూర్ణముగను - స్వర్గ నరకంబు
లందు నిరర్గళముగ - యాతనాకృతి - అనుభవమైన పిదప మింట
నుందురు - యవ్వరికంటబడక అన్నట్లు

అది పెద్ద బస్తీ అవుటచేతను - అచ్చట నివసించుదమనే -
కుతూహలము గలిగి - మేమందరము - ఒక్కమాటాల్పించు
కొని - ధిట్టముగా - స్పష్టమైన - శల్యసముదాయంపు గోడలున్నా -
రక్త స్వేతచర్మాంశమనెను - నేతయిల్లును తయారు చేయించు
కొని - అచ్చట నివాసముంటిమి - ఖేను జరిగెడు రాత్రి

గీ॥ సూదికంటాయినంటిన సూదిమాట్కి - తమ్మినెచ్చెలి
పరమున-దగిలికొనగ- మేఘమండలమందు- మిహీగుడంతె-
వర్షధారలవెంబడి- వసుధబడును అన్నట్లు

యిరువై ఒక్క వెయ్యి - ఆర్నూరు- అహిపికాస్త్రీతెల్లి
గలసంతకు పూఅన్నదమ్మలంద రచ్చోటికి జపిరి-అంతనేను-
యూషణతయముల నెతిలుపులనుబిగించి-ఒంకారస్వరూపుడై న-
మా తండ్రిగారితో మాట్లాడుతూ పరుండి యుండగా- నాటి
దినము- నేను సుషుప్తాద్యవస్తనుజెందియున్న-లింగోద్భవకాలం
బున సప్తవ్యసనంబులనే-యేడుగురు ముద్దాయూలువచ్చి-

గీ॥ పిదప సస్యంబులొపల నొదిగియుండి - అన్నరూపంబు
దాల్చి-తన్నారగించు- మర్త్యదేహంబులందున- మగుడసొచ్చి-
వీర్యరూపంబుననే- నటువృద్ధిజెందె అన్నట్లు

అన్యాయముగా-మాగృహమందు ప్రవేశించి-అంతఃకర
ణ- చతుష్టయ- సంపత్తి యునెడు- సామృంతయూ దోచుకొని
పోయి- ఆప్తమదములనే- కర్మలతోకొట్టి- నవద్వారంబులు
దెరచి- బారపోయిరి-

అంత పంచభూతాత్మకమైన నేను దశప్రాణయుక్తమై
మెల్లగా వెంబడిబడిననూ పారుచిక్కనవారుకారు అప్పుడాధాన
మనియెడు గ్రామమునసబుగారికిచెప్పి రిపోర్టువ్రాయించి స్వా
ధీష్టమనియెడు రెండవనెంబరు బీటుబండోత్తుద్వారా తమసన్ని
ధికంపించి మణిపూరకంబను మరుదినమేవచ్చి ఖుర్దన చార్జీని
వ్రాయించి దాఖల్ జేసుకొంటిని ఎట్లన్న

మ॥ మనశిజత్యష్టచేతనోకమానవనాధుడు డశ్శియేగుచో-
వనగుహగ్రింధిగన్నడగవాడు- సరోవరమెక్క- డేచెలియన-నది
దెల్పెను నీజతికావలనుప్పువీధి అందులో ఘనసిబండాంధకార
మగు-చక్కని తోవనతిక్రమింప కుందనమగు మెట్లమధ్య నొక
దైవత రాజసిలాపధంబునున్ దాటిన తుదమెట్టయున్నది అచ్చట
నొక శంకమొకద్దు అందుపై నునికియు గల్గి రాజు మహదోన్న
తుడై పిలశిల్లు నీ వాతని కడకేగినన్-అచ్చుత దాన మొసం
గును వేగమేగు నీమనశిజత్యష్టతీరునని మానిని బల్కెను మాన
వేంద్యతోన్ అన్నట్లు

అంత మీ రాచార్జ్యనీ జూచుకొని అనాహత శక్తున్
కలెక్టరుధారవాడికి రిఫరుజేసినట్లు దెలసినది. విశుద్ధమైనమనస్సు
చేతను ఆజ్ఞేయభాగమం, దుండబడిన సహస్రారపు బోనుయం
దెక్కి న్వభావమును జెప్పకుంటిని గావున ఎట్లనగా

గీ॥ నూతజలంబులోన పదిమూరుశిరస్సుల యెద్దుమేయగా
కొతినిపిల్లిబట్టెనని కొమ్ములగాడిద కేకవేయగా నాతిపయోద
రంబుపయి నల్లనివెన్నెల మించికాయగా భూతలనాధ యేను
గకు సింగముబట్టె యిదేమిచోద్యమో॥ అన్నట్లు

జేరవారు నాప్రార్థనాలించి సదరు ముద్దయులకు
శిక్షనువిధించి ఫిర్యాధికి అయ్యి నిదాభంగసామును యప్పించ
గలందులకై తమయొక్క ఘనమునుగురించి మిక్కిలిగా
ప్రార్థింపుచున్నాడను. దివ్యచిత్తమునకు తేవయును

ఇందుకు సాక్షులు— యిల్లుకురిసె వానబారిసె కన్నకనె

కీర్తన ఆదితాళము

ఆగమగుణనిధి వినుమా-గురుడానందలాడుట గనుమా
దేవుడానందలాడుట గనుమా-శివయోగిసమాధికి సదుమా
వాడుండేగే ధృవచిత్తునుమా॥ఆగ॥మూడుమొసలదొక కొండా
ముమ్మూర్తులు అందూయుండా-పైజోడుదృష్టి చెడకుండా-
నొక జ్యోతిరూపమైయుండా॥ ఆగమ॥

కమలమువంటిది కోటా-పెద్దాలదికిగే బాటా-సుద్దు
లుయేటికి నోటా-ముద్దూగబల్కుము మాటా॥ ఆగమ॥

యిరువదియొక్కటి వెయ్యూ-నొక చుట్టూదిరుగు కను
ముయ్యూ-తుదకెట్టూట బావునో గొయ్యూ-మనకేమిలేదు
నోరొముయ్యూ॥ ఆగమ॥

తెలివిగ అనంతపుంమూ వెంకటాచారిసాధమ్మా
సలుమూరుజూడపావనమూ! పాపంబుబాసునూ గనుమూ!
ఆగమ॥ ఎట్లన్న

శ్లో॥ మిత్రకౌంసది సంయుక్తం-విచార ఫలసంయుతం-
గోపతీసింధు సంయుక్తం-గ్రామశూర్ణంతు-భక్షణం-

అనునట్లు దేవీషడంగమందు శ్లోకం

శ్లో॥ ఓంకారపదనాదేవీ! వాయుకారభుజద్వయం! శికారం
దేహమధ్యంచ సమకారపదద్వయం॥

మకారం బ్రహ్మరూపంచ! వకారంవిష్ణురూపకం! శికా

రం శివరూపంతు| వకారం ఈశ్వరంతథా| యకారం సదాశివే
రూపం| ఇత్యయితేర్యధిదేవతాః అన్నట్లు

సోహంహంసో| అనునది| అజపగాయత్రి. యాఉత్త
బట్టబయలు యేమీలేదనుట.

పంచాక్షరీ యతేశ్వర్లు జంపించుటకు యోగ్యమైనది.
శోడశాక్షరి కలలోదోచే శరీరములు యేలాగో ఆలాగనుట.

ఉపనిషత్ వాక్యములు.

శ్లో॥ అయం వ్యర్థబాహ్యం కోపీనభవతి॥ ఇంద్కుఅర్థము.

నేను దృశ్యపరిమాణముగల యీప్రపంచము యేదిన్నీ
కాదనుట

మూలాభావ మిదంజ్ఞాతుం నశరీరం నమస్థిచ॥ అన్నట్లు
యీ మూలములేని శరీరము యేమీలేదనుట.

పంచదశాక్షరి.

శ్లో॥ స్వప్నేప్రతీయమాన శరీరాణియథాతథా॥

స్వప్నమునందు గలిగెడి నీటిచిహ్నములు యట్లా లేవో
యీ మానవ శరీరములు అట్లా లేవని భావము.

ఆనందఋషులువారు చెప్పియున్న-ఉపనిషద్వాక్యము
లలో- ద్వాదశి- షోడసి- పంచదశి యీమూడక్షరములు
కలయని అర్థమిచ్చుచున్నవి.

శ్లో॥ ఏతత్ మిధ్య - శ్రద్ధవియ్యతే.- కించన్నాస్తి

అనగా - యీ తనువులో గూడా - సర్వమిధ్యయనియు
శుద్ధమైన - నిర్భయలనియు - భావమూ

శ్లో॥ నిర్మూలం తథాజ్ఞాతుం - నశరీరం నాస్తి కేవలం

అన్నట్లు - మూలములేనట్టియూ - అప్పుడుజ్ఞానమును
గుర్తెరుగునట్టియూ - సూక్ష్మశరీరముగూడా నశించేదేనని
భావము.

శ్లో॥ కర్పూరద్వీప సంయోగ్యం అనగా

కర్పూరమును ముట్టించినప్పుడు - దానికళను సృజించి
ద్వీపకళ ఎట్లగునో - అప్పుడట్లే దానిని - ఆపోజ్యోతియనియూ
పరబ్రహ్మమనియూ - పరిపూర్ణంబనియూ అఖండమనియూ
అచలంబనియూ - సచ్చిదానందమనియూ - అనాదినిర్వికల్ప
పరబ్రహ్మమనియూ - అర్థమిచ్చుచున్నది. యెందుకనగా

గౌరీపంచాక్షరీ - గం - గౌర్యైశమః - యిది పుణ్యాంగ-
నలుజపించుటకు యోగ్యమైనది - యీమంత్రముచేతను -
సావిత్రి భర్తను పునర్జీవితునిజేసి - తాను సదాసుమంగళియైన
దిగదా -

రామపడాక్షరి

రాంరామామైశమః - ఇది సకలసుజన బృందము
లకూ స్మరణార్హమైనది - యీమంత్రము కఫీర్ యనుగ్రహ

మున రామదాసుగారు తెలిసికొని గృతార్థుడైనాడుగదా -
 రామతారకము - శ్రీరామరాముని మేతీ - రమేరామమనో
 రమే - సహస్రసహమితత్తుల్య - రామనామవరానమే - అన్నం
 ముకు - ఇదిన్నీ - సర్వదాపరనార్హమైనది - యీమంత్రము
 పరమేశ్వరుడు - పార్వతికి - ఉపదేశించినవిధంబు అస్తాక్షరి -
 ఓం నమోనారాయణాయా - అనునీమంత్రము - నారదుండు
 లీలావతికి - యుపదేశించెడు - సమయంబున - గర్భస్తుడై
 యున్న - బ్రహ్మమండు - గ్రహించి - భగవంతుని దర్శించి -
 గృతార్థుడైనాడుగదా గావున - ఓ వివేకాత్ములారా ఇదిసర్వ
 జనాభీష్టకంబగునటుల - సులభశైలియందు - నియామితచిత్తా
 త్ములకు - స్తానస్వరూప విక్యానుభవంబుబొందెడు - సత్య
 జ్ఞానఅనంత బ్రహ్మమను శ్మృతి నియామితుండవై - భోగరా
 గాదులు మరచి - విదళితానంద పాపనాశుండవై శ్రుతి -

సజ్జనో - సజ్జన్న్మితో - చందన్ స్నేకర్పూర్ | దుర్జం
 స్నే దుర్జన్న్మితో - భంగమేధత్తూర్ - అనురీతినిబట్టి - యో
 గ్యమైనక్షేపాముచు - సంపాదించుకున్న యడల అందనిపదవికి
 జేరుదురని భావము : గనుక

సాంఖ్యభావంబు సర్వంబుసూ సంపూర్ణముగాముగిళి
 నదిగాన తారకవృత్తాంతము విస్తరించెదను.

తారకవృత్తాంతము

షణ్ముఖముద్ర-ప్రహ్లాదము

సీ॥ పాదంబులను వంచి-వాదంబులు యడంచి-సాదంబు
సగము కేసరియు బుచ్చివేళ్ళను కర్ణంబులందున జొరబెట్టి-
చాళ్ళలో ఓంకారిసరిణిజుట్టి-కీళ్ళలో వేళ్ళను- వెలిలోకి బిగ
దీలి- తానునాశికితుదను గద్దెజేరి-మనసులో మనసును- మా
యనుజొరనీక- దిమ్మరివిలె దాను- దిరుగుచుండు గీ॥ నట్టి
కట్టడి గట్టిగా నిక్కినయడ- షణ్ముఖముద్ర యనబడు ధరణి
లోన- మాయ నశియించి-మహాతత్వమరుగుజేరి- క్రీడవిహ
రింతు క్రీస్తునీ కీర్తనమునా

శాంభవీముద్ర- పద్మాసనం

సీ॥ పద్మాసనంబున పాదముల్ బిగబట్టి-చేతులంగుప్తముల్
చిక్కబట్టి-నేత్రంబు లర్థగా నిక్కినా శిశితుదను నమశివాయను
జపము నిక్కముగను- దేహంబుహత్తించి- ధీరుడై నిరువది-
నొక వెయ్యిఅర్చురు జపము నెంచి లోకంబు వర్జించి లోనల
తను గూర్చి- బొకులాడక బరీక్షించవలయు॥ గీ॥ నిట్లు జేసిన
మనుజుండు నిక్కముగను- చక్క నార్చురు హంసలో సరణి
గలశి-ముఖ్యమైయున్న మోక్షంబులో మునింగి-తిక్కపడిబోయి
చక్కని తోవజేరు॥

భేచరీముద్ర- కుక్కుటాసనము

సీ॥ కాళ్ళు మెలికలువేలి- వ్రేళ్ళు ముడ్డికిత్రోశి- హృదయంబు
పైచి మాగవలయు-కండ్లునన్నగజేలి తూండ్లుతిన్నగద్రోశి-

నభిమానరహితుడై నుండవలయు- ఆర్ూరు హంసలోగలశి
లోకంబున-నంటినంటక నాటలాడవలయు- శివశివాయను జప
ము చిద్రూపమునజేలి - చతురాక్షరంబులో జేరవలయు- గీ॥
జేరి జన్మవిముక్తిని జేయవలయు- కూరిమిగ కుంభిణీధవు-గొ
లువవలయు- హంసలనుగాంచి- హింసవర్జింపవలయు- మోక్ష
మును జేదుమార్గాన మరుగవలయు.

భూచరీముద్ర-కుఢ్యాసనము

సీ॥ మోకాళ్ళు మెలవై చి-మోచేతులనువంచి-వేళ్ళచేదవ
డలునదిమిపట్టి- ఓంకారమునుబట్టి ఘ్రింకారమునుబట్టి- వరుస
మెట్లను వత్తి నెక్కుబెట్టి- కనుజూపుగీటించి కాలునిబరిమార్చి-
యానందమయుడవై -నొడలుదట్టి కాయంబుకధయని-కన్నున
గనిపెట్టి-తిన్నని సన్నంపు దిడ్డిజుట్టి గీ॥ బాఖలాడినభావంబు
భరతమహిమ- తేకువై యున్న తత్వంబు- తిన్ననగును- వన్నె
చిన్నెలుపదలి నావనజనాభు-పదములందున జేరెదరు-బ్రజలు
మిగుల

మధ్యనుముద్ర - మూఢ్యాసనము-

సీ॥ మోకాళ్ళు ముఖమున మోటింది జేతులు- రెడ్డిగం
బుగ గట్టు గట్టవలయు- నేత్రంబులంబించి- సూత్రంబు కను
శించి- క్షేత్రంబుతుదను దాజేరవలయు- అండపిండంబవల
బ్రహ్మాండతుర్యమై- తుదకు తుర్యాతితుడవగలయు- వున్న
లెఖనుబెంచి- అన్ని సున్నగద్రుంచి- హంసలో అయిక్యంబు

అవగవలయు - గీ॥ ఇట్లుజేసిన యిహముష్మి కాఫలంబు - జిట్ట
చివరకుగలుగునూ బట్టుపడదు దుష్మేదలుజేరి కొలనులో -
యుంమ్మనంగ - గప్పలొటలొట బాపనే గనిపదీపూ - గావున

ఓవివేకాత్ములారా! యీయోగసాధనా సుపత్తియ
నెదు అద్వైతానంద పరిపూర్ణబోధినియనుగంధమునందు సాం
క్షియతారక అమనస్క పరిపూర్ణ భావములలో కెండవదియగు
తారకంబు సర్వంబునూ వ్రాసినాడ యికముందు - అమనస్క
భావంబు విస్తరించెద - యట్లునగా -

కందార్థములు. అమనస్క భావము

కం॥ బయలే బ్రహ్మంబహుచును - బలనాతముగాన బల్కు
చుందురుధరలో - బయలేమి బ్రహ్మపథమిను భయమెరిగియు
దాన్ని నొదులూ - మదియే బ్రహ్మమురా - నొదలినతుదనూ - నది
యేబయలారా - విపరీతాముగ చపలా మొదలీ - మొదటిది
నెరిగి కృపయుంచీగుహ్వా నూ నెపమెంచాకనుబల్కు - మదియే
బ్రహ్మమురా బల్కినాతుదనూ - నదియేబయలారా

కం॥ యెరిగెరుకను నొదలింపుము - యెరిగేదే యెరుకయ
నుచు - ఎంచుముధరపై - యెరిగివయరుకను ద్భంచుము, మిగి
లినమహతత్వమందూ మునుగావలెనన్నో - మునిగినాకథను
మనుగావలెనన్నా మునిగీమిగిలినాకథనూ మనమూనావిడనాడీ -
నువీడితన్నూ తానెతానై యున్నపుడూ - మునుగావలెనన్నా -
నిగినా కథనూ మనుగావలెనన్నా -

కం॥ యెరిగెడుకను విడిపించుము - యెరిగెదే యరుక యనుచు
యప్పుడు మనసుక - యెరిగిన యెరుకనుమాట్చుము - మారిన
మహతత్వమందూ మునుగావలెనన్నా - మునిగినాకధనూ
మనుగావలెనన్నా - మునిగీమిగిలినాకధనూ మనమూనావిక
నాడీ - తనువీడితన్నూ తానేతానై యున్నపుడూ మునుగా
వలెనన్నా - మునిగినాకధనూ మనుగావలెనన్నా

కం॥ నీవును మరచినమరచును - నినుమరచిన నన్నుమరచు
నిమిషములోనక తావులుమరచిన మనుజులు - భాములపా
ల్గారెజూడా - భావాములోనక చూడాజూడా నీమాము
తోడక వేడక తాత్పర్యము - నడికానాడుము మధ్య - కూడి
కుంభకమందూ - క్రీడింపబడువాడూ - భావాములోనక
జూడాచూడా నీమాముతోడక॥

కం॥ మొదట చలమునెరింగించితి - తుదకును లేనెరుక నెల్ల
పిడిపించితిగా - పదియారు పిలిడిభావము - మదిలోనే మరులు
కొన్నా - మార్గాముశ్శక్తి - మూతదీయుము అసలేవుశ్శక్తి
వాచామాగోచారూడైనా నీశునికృపనూ అభ్యాశీనై యుంటే
అసలేవుశ్శక్తానూ మార్గాముశ్శక్తి మూతదీయుము అసలే
వుశ్శక్తి - గావున

ఓవివేకాత్ములారా! యీ అద్వైతానంద పరిపూర్ణ
బోధిని అను గ్రంథమునందు స్పృంబడిన సాంఖ్యతారక అను
నస్క పరిపూర్ణ భావంబులలో మూడవదియగు అమనస్క

భావంబు సర్వంబునూ వ్రాసిరాడను. యిక పరిపూర్ణ భావంబు
విస్తరింపబోవుచున్నాడను. ఎట్లనగా

పరిపూర్ణ భావము

గీ॥ విచిత్రవ్య పంచబంధములనియెడి భ్రమముల్క వివర
మూద్యంతముగా - వినజేలి. యెరుకకవ్వల వినజెప్పెద గురుని
యూన నిక్కముగాగన్ అది యట్లనగా

ప॥ మాయపంచ బంధంబులలో నొకటి పూర్వజన్మం
బనియు రెండవది మాతాపితృలనియు మూడవది యోగసంభ
వంబనియు నాల్గవది పంచభూత యుక్తంబనియు అయిదవది
పునర్జన్మంబనియు నొప్పెడి మాయయెరుక చే కల్పితంబైన
యీపంచ బంధంబులకు కట్టుబడి ప్రపంచంబున కతీతుండైన
అచలగురు నెరుంగక జనన మణంబులనే మహాప్రవాహంబు
దాటుటకు శక్యంబుగాక మునుంగుచు దేలుచుండురు గావున
నిన్నపంచభూతవినుక్తునగాజేలి నీకు పరిపూర్ణంబైన ఆఖండ
తేజంబు నెరింగించెద గావున నావధానచిత్తుండై వినుచుని
సద్గురుండు సచ్చిష్యునకు యుపదేశించి వెండియువిల్లనియే.

శిష్యా - పూర్వజన్మ వృత్తాంతంబు జెప్పెద ఎట్లనగా

గీ॥ మున్నొకజన్మంబని - మాయన్నా భ్రమపడుట - సర్వ
ధర్మంబగునా - యన్నంగబడెను జూడను - సున్న సుమీ
నిజమెరింగి జూచినవిదఁగ్ ఎట్లనగా

గీ॥ మాయలేని ముందు-మరియేమిలేదాయె- మాయచే
సమస్తమాయగాని- మాయనరులబోధ- మాయయేగాకను-
మాయకవల బ్రహ్మమార్గమగునే॥ ఎట్లన్న—

గీ॥ మాయజగంబులన్నియును- మాయనరుల్ వృధి
వ్యాధి- బోధముల్- మాయలనుండు చంద్రుడును మాయ
మహాదళ మండలంబుఁగ్- మాయ గ్రహాదితారలును-
మాయహిమాచలమాది దుర్గముల్- మాయ భవానిశంక
రులు మాయగదా విధివిష్ణులాదిగ్॥ ఎట్లన్న—

సీ॥ వేదాగముములెల్ల- వెదకిచూచినమాయ- వేద
శాస్త్రపురాణముల్ చదువుమాయ- సప్తబుధులుమాయ-
సర్వేశ్వరుడుమాయ- మతములన్నియునుమాయ- మనసు
మాయ- బ్రహ్మాండమునుమాయ ప్రణవాక్షరముమాయ-
క్షరమక్షరము చరాచరముమాయ- కులగోత్రములుమాయ-
గొప్పకొద్దులుమాయ- తల్లిదండ్రు లన్నదమ్ములునుమాయ॥

గీ॥ స్నానసంధ్యాది మంత్రముల్- జపతపంబు- అష్టవిధము
లయినయోగంబు యాదిగాను- యెంచిచూచినను మాయకు
మించియున్న దొక్కటియునులేదు జగములో నిక్కముగనూ॥
యింకెట్లన్న. గీ॥ గాన మాయలోనుగలవారు మునుజన్మ
యున్నదనుచు నీకు మెప్పుగాను- జెప్పి మంచిబుద్ధిజెరచి రింతే
కాని- పూర్వజన్మమెల్ల పుణ్యపురుషా॥

గాన శిష్యా పూర్వజన్మంబనె వాక్యంబు భమరూప
మేగాని సత్యంబుకాదనిన శిష్యుండిట్లనియె.

గీ॥ గురువరమునులేకను - యేతెరగున యీజన్మమయ్యె
ధీజననుత - నింపరయగ వినుపింపగదే స్తిరమగు భక్తియును
గల్గి నేవింతుమిమున్॥

అనిన శ్రీగురుండు శిష్యా.

ఉ॥ అరయ స్వప్నాధ్యవస్తయం - దద్భుతముగ దోచుదే
హంబు యెన్నెన్నో దొడరిగాన వచ్చునంత నె మరియు 'నేవం
కకేగు నయ్యదియె మూలమది మూలమిదియె నమమూ॥
గాన శిష్యా:-గీ॥వారలు తమరాజన్యం బారూఢిగ గలదటంచు
యన్మృతంబులు నింపారగబలికిరి గావున కూరిమితోజూపలేరు
గురుపుతనిధే॥

గాన యిక రెండవభంధంబెరింగిచెద ఎట్లనగా శిష్యా.

మ॥ జననీజనకుల భ్రమమే మనమున కత్యద్భుతముగ మరి
దోచుట ఆనందమునులేకయున్నదే యీతీరున గనుము ఘన
ము నదియునుగాదే॥

ఎట్లనగా.

ఉ॥ వీరలె తలిదండ్రులునుని కోరిజనించితివో వారు గుర్తె
రిగి నినున్ | గారణతతులనుగనిరా తీరెరుగవుగాన మాయ
మప్టాంతరమే॥

గావున శిష్యా మజ్జననీజనకులని నీవెరింగివచ్చినదిగాదు
మత్స్యతుండనిజననీజనకులు యెరింగిదెచ్చుకున్నదికాదు అట్లా
యరింగియున్నయడల నీకు.

ఉ॥ కలిమికులంబు గోత్రమును—గౌరవమున్ | యతిశయము
ఆదిగాగలుగు సమస్త సద్గుణుని కాయముగల్గిన వారిబిడ్డవై
గలుగక—హీనమానవులగర్భంబులోబడి పంచలందు—వెంగలు
డవైయుండనేల నటుగల్గుదురే మును జ్ఞానముండినన్॥ లేక
జననీ జనకులు ఎరింగిన యడల.

గీ॥ రూపురేఖ విలాసంబు రూఢిమెరయ—దెలివిగల బిడ్డ
లను. బాము దెచ్చుకొనక—మూఢులత్యంతి మూగసమున్న
తులగు—సుతులగాఁతురే దెలసిన సూరిజనులు॥

న॥ గావునయ మూలంబై నవిశ్వరూపిణీయగు మాయచే
కల్పితంబైన భ్రమరూపమేగాని సత్యంబుగాదనిన—శిష్యుండి
ట్లనియే॥ ఓనాయనా॥

మ॥ తల్లిదండ్రులుభువిలేక బుట్టుటయ—తథ్యంబైన నిర్భయ
లలోపుల యాదేహముబుట్టరాదె—యదినింపారగా నొకధన
మై వెలయం గారణమేమి దెల్పుమదివేట్కన్ బుట్టుల చూ
ట్కులన్ వినగభావాభావ భిన్నంబులై—మాయన్ నెరుకను
ద్యంచి చూచితీనిగా మోసింద యాలింపవే॥

అనిన శిష్యునకు శ్రీగారుండిట్లనియే॥ శిష్యా॥

ఉ॥ మాయగాననిదియు—మరియొక్క యాదన—మగుచు
వచ్చుపోవుట టుంతెదానిరాకపోకలు వేరుగాదు—బహుత్వదు
కైన నాదు ముద్దులయ్య వినరా॥ కావున శిష్యా॥

వ॥ యీ పెనుమాయ అవశ్యంబగుకాలమున - గృహ
రాగ - సర్వశల్యవ్యాధు భల్లుక - కూప తటాకమహాజాతులు
సంబంధంబై యున్నలాగున - మనజననీజకులుండిరేగాని మరి
యేమియుక లేదు, గావున యిక అయోని సంభవవిచారణం
బెరింగించెద వినుమని శిష్యునకు శ్రీగురుండిట్లనియె.

గీ॥ గాధన యోనిజన్ముడవుగాన - నిజస్తితిగాన లేక - మ
ద్భావమునకా | జడత్వమగు బంధములకా | దగచిక్కిచేలవై -
జీవుడనంచు నీవిటుల - జింతలు యేల నీయాత్మలోపలకా కేవల
నీశ్వరాకృతినిగీల్కొను మంతటిలోన శిష్యుడా॥

గనుక నీ వయోనిసంభవుడవేకాని యోనిసంభవుడవు
కావు—యట్లనగా

ః॥ అరయప్రజాపతులంట దరచినపుడెల్లను ఒక శిశువు
తరింపలేదు - గావున నిది నమ్మరాదు - నిద్రవచ్చినపుడెల్ల కల
వచ్చినదియే॥ యట్లనగా

గీ॥ స్వప్నకల్పితమే క్రియ జరుగు నెచటనుండి | నేతెంచి
ద్రుశ్యమై నెచటబోవు - అచటకదియోనినగవమయోని సం
భవము దానిమూలాగసరణి దెలియూ॥

యింకెట్లన్న॥ గీ॥ దృక్కగ గోచరమగు - పెంపెక్కు
చనెడు గర్భమునను పెరిగిన తరువు దిక్కునరాగనె యోనికి
గృక్కున జన్మించినదియుగాదు తలంపక॥ గావున,

ప॥ నట్టింట బుట్టినవాడు వాకిట రాగానే
వాకిటబుట్టినవాడొనా గనుక నీవయోనిసంభవుడవేగాని
యోనిసంభవుడవుగావు - యిక పంచభూతంబులతో కలసియు
న్నాననే శోడశాక్షరీ వాక్యమున మహామంత్రంబున కావలె
యొసంగి నాల్గవభాగము విస్తరించెద - యట్లనగా - శ్రీగు
రుండు - శిష్యా -

సీ॥ హస్థిమాంసము చర్మమారోమనాథులు - నాదిలో
దెలసిన నవనిపాలు - మజ్జామూత్రముచమట మరిశుక్లరక్తముల్
దలపగానుదక భూతంబుపాలు - ఆకలిమైధునం బాలశ్యమా
దప్పినిద అగ్నికిజెల్లు నిజముగాను - పరగుటముడుచుట స్థిర
మునడచుటనాల్గు టాదిప్రాణము నూరుతముకుజెల్లు - ఆశభ
యమును లజ్జమాసిగ్గుమోహంబు - శబ్దనాక సముకుజెల్లుబోవు

గీ॥ గావున మిగిలినదేదోచూడు నిక్కముగనదియే | సర్వ
పరిపూర్ణభావమై సత్యమగుచు - దెలియనిర్భయములో దానికి
వేరులేదు శోడశాక్షరీ అర్థమిచ్చొటదెలయు॥

గానమూలములేక గుర్తెరిగేశరీరము యేమీలేదని నద్గురువా
క్యంబు సత్యంబుగా ప్రతిపాదించిన యీపంచభూతంబులు
నిన్నంటలేదుగావున - యిక అయిదనబంధం బెరింగించెద య
ట్లనినా శ్రీగురుండు - శిష్యా -

గీ॥ పరగుణశీలనాదు ఘనవాక్యమమోఘము రోదివిం
టివా పరమరహస్యమౌగ నిదిబట్టబయల్ సరిలేనిదీ | మహా

స్ఫురితనిరామశకుం నిజమాత్మార్థము నామకళాపవరితం బరం
దుగ్రహేష్కీవేడినను మహాత్ములుదెల్పుడు దెల్పుమనివేడినకా॥
శిష్యాపూర్ణంబెట్టిదనిన॥

కం॥ పుట్టమిట్టము యోరులకగొట్టదు మరభక్తిగల్గికొని
యాడినతాదెట్టదు యింకొకటైనకా ముట్టదు కోపంబుచేరి
తిట్టిననైనకా ఎట్టనగా

కం॥ అమరదు భయములుతాగొని చమరదు సుతాహ
మునకు పిలువదు మదిలో నదరదు పట్టిటని తాకదల్లదు పెను
కట్టు కట్టవలెనాశిష్యా॥ ఇంకెట్లన్న—

సీ॥ పూర్వజన్మమునను పుట్టుశాలికలేను మల్లిజన్మరా
దు వానియందు తల్లిదండ్రులవేకు తక్కించిచూడంగ యొని
సంభవమునే యినికిలేదూ॥ నాదుకరుణలేక నటించాత్మరంబులు
చదివిచూచి ముగ్ధులైన ధిగమము యొందుకునీకింటి యితినిశా
త్తరంబులు పొందుజూడగ నీవుజె దుబయలు యనుచు గురుడు
దెల్పు విని శిష్యమార్గము పంచభూతములము పంచులయేల్ల
లోకభాతిక ముల్లలో జేరినవి పోశిష్యా భిక్షుముదీరి నీవు
సినిమునుంగూ॥

యింకెట్లనగా

కీర్తన—ఆటతాళం - బిరహారాగం.

యేమియుగాకున్నదీ అంతాటాను యేమాంకను య
న్నదీ- యేమిగాకను యేమాంకలేకను యేకమైతానున్నదెప్పుడు.

యెరుగక మరపుల భౌతివిడచిన - యెరుగక నె యీ అచల మున్నది - యేమి॥

అండా పి డముగానిదీ - బ్రహ్మాండంబు నిండి వెల్లుచు నొండవీ ఖండఖండముగాక నెప్పుడున్నిడుకొని నీలోను వెలుపల నుండు దహరముగాక యింకుడునది యేమనుచు జెప్పెదీ యేమి॥ నా నారూపములేనిదీ - నేగీజూడ పాపూగా నిలచున్నదీ - నామమును నీమమున లేక నిరామయముగ నిలచియున్నది, త్యాగము దాకము లేకను జ్యోతిరూపముగాక యున్నదీ॥ యే॥

అదీ అంత్యముగానిదీ ఆనంతృపురిమందూ అమరున్నదీ వాదభేదము లేక నెంకటచారిహృదయమునందు సతతము - మూడిమోలనునందు లేకను పాదుకొని బ్రహ్మాండమంతదీ॥ యే॥

పుట్టాపోలిక లేదుగా బయలునయెరుకా పుట్టలేదను చుంటిగా చట్టువలెనున్నట్టిబయలు పుట్టినట్లుగ నెట్లుజెప్పదు - వట్టిభ్రాంతేయనుచు చిట్టాచివరకును శీతమ్ముబల్కెనూ॥ యే॥

కీర్తన - కాంభోజిరాగం - ఆటతాళం

(1) అంతాటానిరడ వ్యాపించీయుండిన - అచలా అను భావామును గానరే॥ చెంతానున్న పిల్లాగొల్లా వెదకీ వారీతీగా వెదకూచూ తానుందురే॥ చింతిలేమియు లేక చూడుడి సంతతము ఒకరీతినుండెను స్వాంతముగ శోధి చిచూచిన - చెంత నున్నది నిజముగానరే॥ అంతా॥

(2) ఆశాభాంతులులేక పాశాబంధముగాక ఏచలా మంతటనుండెనూ | లేశామై నాయసుకానిల్వొచ్చోటును లేదాగి గానాకా శ్రీమాబొందెనూ || ఆశయును పాశముకు జిక్కిరి నిరాశవై నీ కావలీవల-భాసురంబుగనుండుబట్టబయలు నెగు కయు జాడలేకనూ || అంతా ||

(3) జ్ఞానా విజ్ఞానా ప్రజ్ఞానా బ్రహ్మముగాక నిర్గుణా మైయున్నదే | వర్గూలేమీయు లేకానూదహరామునీతి మహా స్ఫురితామైయున్నదే | నిరతమును తాపత్రయంబనుబంధమును వీరక్తి జెందని, అంధులకు యీసంధిదెలియక మందమతిచే దివాంధులై గదే || అంతా ||

(4) అరమూరా లేకా యాతనంతై పురామందూ | ఆర్యు లానగ విన్నదీ | స్తిరమైనాపూర్నంబూ కొరతేమిలేకాను నిర్తాముమదిగన్నదీ | విరివిగను గుంపర్ల పాటి వెంకటార్యుల కృపనుగల్గిన-పరమభావము బట్టబయలున భ్రాంతివిడచినవారి కున్నదీ || అంతా ||

(5) ఉరుతాగామగ శ్లేష్మోపమున యంతోపూహా చే తనుగన్నదీ నిరతాము పరతత్వా భావామందిన వారి కిది సులభామైయున్నదీ - సరగునను యీతత్వమందున స్వాను భవమును దెలశిమెలగిన - ఆరమరలులేనట్టి ప్రత్తిపాటి యీ శీతస్మయన్నదీ || అంతా ||

కీర్తన ఆటతాళం శోకవిరాలిరాగం

(1) యేదానీదెల్పేదనమ్మా - ఆదీమధ్యాంతములులేనీ
అచలామోయమ్మా - దీని అంతూ దెలియగరాదే కొమ్మా
భేదావాదములేకా మోదాముగా గూరూపాదామందియునిట్టి
బోధానందు మోయమ్మా॥ యేదా॥

(2) సూదీమోపనుసందూలేదే ఆది పాదూకొనంతాటా
బయలైయున్నాదే వాదూలాకిది యందారాదే బూదీబూసుక
చాలా బోధాలుదెల్పేరూ యేదో యెక్కడనంచూ వెతకెదరూ
యిదీగాదే॥ యేదా॥

(3) వున్నాదీపరీపూర్ణమూయే యరుకాయచ్చోటానూ
నిల్వొచ్చోటూలేదాయెయిన్నీ యుగిన యరుకామూయేవున్నాదీ
లేనీదీ కన్నాగురువులాజేనున్నాగా జూచినావున్నాదేమూయే॥

(4) ఆనందాముగనిట్టి బాటా చాటూమాటేమీ
లేదూగా నధామిచ్చోటా వాటామైనట్టి యీ మూటా
అందామైనట్టిమూ ఆనంతాపురమందూ వెంకటార్యులుచాలా
దెల్పేనీమూటా॥ యేదా॥

(5) నిరతామూ రేపల్లెయిందూ పరమభావాముగను
గోని భక్తిచేస్తూందూ స్థిరమైనా పదవీనేగందూ అందూ
యిందును యందూనందూలేకను యచలామందూనా శీతమ్మా
అనుభవముజెందూ॥ యేదా॥

కీర్తన శ్రీరాగం ఆదితాళం

(1) అక్కానేనేమానందూనే సద్గురునీకృపచే

క్కాని బోధావింటిని నిక్కామూగానూ వినుడి మక్కువా
తోనూ దెల్పెద చొక్కమైనట్టిబోధకు చిక్కినొక్కితీగదనే॥అ॥

(2) యంతానిదెల్పు దోయమ్మా నిజగురునీబోధా
చింతాలులేవుగాదమ్మా భ్రాంతీయువిడచి మీరలు శాంతాము
గల్గిచూచిన అంతాదెలియాని బయలుచెంతానే వున్నా
దమ్మా॥అక్కా॥

(3) కంటికికానారాదంటా కొరతెమియులేక అంతా
టా నిండినాదంటా యింటానవెంటన తాను వంటానఅంటుక
యుండె అంటిఅంటాని పూర్ణామంతాటా వున్నాదంటా॥అక్కా॥

(4) సాధానలేవీగాదమ్మా యీబోధా వినిన బోధాలు
లేవుగాదమ్మా॥ మోదాముగాను పెద్దలశేవాలుజేళి మీరలు
యీదారీగనినా వారూ మేదీనీ మరలా రాదూ॥అక్కా॥

(5) ఆనంతిపురమూనందూనా గుంపర్లాపాటి వెంకా
టాచార్యాలు దెల్పినా స్తిరమైన యిట్టిభావము నిరతాముకద
లక చూచినరేపల్లెపురమున సత్తిపాటి శీతమ్మయుగాకను॥అక్కా॥

కీర్తన జంఘాటిరాగం చాపుతాళం

(1) ఉపదేశంబనెవూరునొక్కటివున్నది చూడుము ఓ
రన్నా అపదేశంబును అడచిచూచిన నెపమేమియులేదో రన్నా

(2) కలవంటిదీ సంసారంబని కానకయుండిరి నరులన్నా
పాలుమాలకీ కీలుదెలశితె పరమానందమురోరన్నా

(3) చావుపుటకలకు భ్రాంతిమూలమని సాధులుబల్చిరి
ఓరన్నా నీవునేను లేకున్నది నిజమనినెరిగితిరుగరామాయన్నా॥

(4) సందియంబులూ సమశినచోటునసుఖదుఃఖంబూ
తెదన్నా | కదలామెదలక సర్వంబున్నది కడుంమ్యంబెదరన్నా ||

(5) వట్టిపపంచము పొట్టనిచాలా ఘట్టిగబల్కరమా
యన్నా ధిట్టమైనగురుబోధదెలిసి తెబట్టబయలు యిదిగనుమన్నా

(6) అందముగా ఆనంతపురములో ఆర్యులకృపచగనుమన్నా
యింధుధరను యావెంకటచార్యులు యుపముచే దెల్పిన షహి
మన్నా || (7) కన్నది విన్నది రెండునుసున్నది తిన్నగబల్కర
మాయన్నా యిపుడున్నది రేపల్లందున లేదని సీతమ్మన్నది స్థి
రమన్నా || ఉపదేశంబని ||

మంగళహారతి— ఆటతాళం— అటాణ

(1) హారతీసద్గురూబ్రోవుమా మంగళహారతి నిదుగో
సద్గురూ బ్రోవుమా | వేరుగాకను పూర్వమంతట స్వడితమై
తానిలచియుండెను. స్తావరములేనట్టి యరుకను కావరంబను
రగురంబుతో || హా ||

(2) వ్రాహచేతను యిట్టిసూచన గాంచిస్థిరమై నట్టిపదవిని
పొంచి నెరుకను దృంచి నేవదిలించుకొని మేల్కొంచితహాహా || హా ||

(3) పరమపదమను పశ్చైరంబున యరుకయను కర్పూ
రజ్యోతిని అరమరలులేకున్ప యచలమునందునిలచిన పరమగురు
వరా || హా ||

(4) నిరతమును గుంపర్లపాటనవరతమును శ్రీవెంకటా
ర్యులు అన్నిసూన్నగ దృంచిపూర్వా అనుభవంబైయున్న గురు
వరా || హా ||

(5) సతతమును రేపల్లెపురమున పరమస్థితియును నెరు
గుగుచుండిన పరగవ్రత్తి పాటివాళమునందు శీతమ్మయునుబ్రో
చిన ॥ హారతీసద్గురూ—

యిది గద్య—

ఓవి వేళాత్ములారా యీ అద్వైతానందపరిపూర్ణబోధిని
యును గ్రంథమునందు జెప్పబడిన సాంఖ్యతారక అమనస్క
పరిపూర్ణ భావంబులు నాల్గున్నూ సర్వంబునూ ముగిసి నది.

సంపూర్ణము శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

ఆర్యులారా! శ్రీమదఖండ అచలపరిపూర్ణ స్వరూపు
లగు నెల్లూరుజల్లా కావలితాలూకా అనంతపురము గ్రామ
స్థానములైన గుంపురపాటి శేషయాచార్యులవారి జ్యేష్ఠకుమారు
డగు మోకటాచార్యులుగారి ప్రియశిష్యులగు గుంటూరుజల్లా
రేపల్లె గ్రామనివాసులైన వ్రత్తి పాటి సూరియ్యగారి సుధర్మ
పత్నియగు శీతమ్మగారిచే రచియింపబడి ఆమెకు శిష్యులు బాప
ల్లతాలూకా నిడుబోలు గ్రామనివాసులైన అనుమాల
శెట్టి మామయ్యగారి తృతీయ్య కొమారుండునగు రంగయ్య
గారున్నూ ముమ్మలనేని బూదెమ్మగారున్నూ వీర్ల ద్రవ్యసహ
యముచే ముద్రింపబడియె.

యీ గ్రంథము యీవరుచదివి దాని అనుభవంబుగఘోం
చెడరో వారు సంసారమునకు పరమైన మార్గంబు బొందెదరు

త త్స బ్ర హ్మ ర్పణ మస్తు.

ఈపుస్తకము వలయు నారు.—

హనుమాలశైలి రంగయ్యగారు,

నిడుబోలు, (గుంటూరు జిల్లా.)

అనివాయవలయును.
